

DOMAWIAĆ SIĘ (9) *vb impf*

się (5), się (4).

o w końcowe a jasne; w inf pierwsze a jasne; w pozostałych formach pochylone.

inf domawiać się (1). ◇ praes 3 sg domawia się (2). ◇ 1 pl domawiamy się (1). ◇ praet 3 sg m domawiał się (1). ◇ 1 pl m pers -śmy domawiali się (1). ◇ 3 pl m pers domawiali się (1). ◇ imp 2 sg domawiaj się (1). ◇ 2 pl domawiajcie się (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) i XVIII w. s.v. domówić.

1. *Domagać się, nalegać, dopominać się; consequi a. persequi dicendo, petere, poscere Cn (8)* : będąc niewinnym/ łam przeciwko łobie nie kto inŝy przeciw iemu/ łkargę położył/ i prawdę w ktori się przed tem kochał i ktorą niepochybną być znał/ tamże choć się nigd niedomawiał [...] fałszem być powiedział *MurzHist C3v*.

domawiać się czego (6): Diar 65; obawamy się tego, żeby nam bracia naszymy nie przyczytali tego, żeśmy się i sami niepilnie tego domawiali DiarDop 114; GroicPorz Cv; Oczko 33. Cf domawiać się czego u kogo.

domawiać się czego u kogo (2): Iużem ia pánu Lubellkiemu/ y przy łobie/ y bez łiebie rząd poruczył/ á tak/ v niego się w. m. wŝytkiego domawiajcie. *GórnDworz H4; PaprPan K2.*

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Odpowiedz daną Soboczskiemv pylne przeczithay a domawayay się aby się obiethnyczam doŝicz sthalo *LibLeg 7/104v*.

2. *Dopowiadać do końca [czego przez co] (1)* :

Zwrot: »szczyrej prawdy się domawiać« = doszukiwać się prawdy (1): Limatur veritas in ipsa disputatione, Przes diŝputowanie á łpieranie/ łzczyrey się prawdy domawiamy. *Mącz 193d.*

Synonimy: 1. donagłać, prosić, upominać się, żądać.

Formacje pochodne cf MOWIĆ.